

Warszawa, dnia 12 lutego 2009 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DZKiOApek-070/218 /09/BF

[Handwritten signature]
S E K R E T A R I A T
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 13.02.09
nr. 306 podpis. M

Pani
Krystyna Bochenek
Wicemarszałek Senatu

Pani Marszałek,

Nawiązując do pisma z dnia 23 grudnia 2008 r., sygn.: BPS/DSK-043-1299/08, zawierającego teksty dwóch oświadczeń senatora Wojciecha Skurkiewicza, uprzejmie przekazuję odpowiedzi na przedmiotowe pytania.

1. Ponieważ wyłączenie ciepłownictwa z systemu handlu uprawnieniami do emisji CO₂ nie rozwiązuje problemu konieczności ograniczenia przez ciepłownictwo emisji szkodliwych substancji, to jakie Pan przewiduje mechanizmy finansowego wsparcia ze strony rządu w celu podjęcia niezbędnych działań modernizacyjnych w tym sektorze?

Problemy sektora ciepłownictwa sieciowego wynikają z jego niskiej efektywności i trudności ze spełnianiem wymagań emisyjnych, jakie wynikać będą z przygotowywanej nowelizacji dyrektywy IPPC. Między innymi dlatego też znalazł się on w projekcie polityki energetycznej Polski po 2030 roku, przygotowywanym przez resort gospodarki, jako kwestia kluczowa. Zmniejszenie strat pochodzących z ciepłownictwa sieciowego w przesyłce i dystrybucji poprzez modernizację obecnych i budowę nowych sieci jest działaniem priorytetowym na rzecz poprawy efektywności energetycznej Polski. Sprawność źródeł ciepła

i systemów ciepłowniczych w Polsce jest znacznie niższa niż w UE-15 (zaledwie 20% sieci ciepłowniczych ma rury preizolowane).

W projekcie polityki energetycznej Polski po 2030 roku zakłada się, że ciepłownictwo, niezależnie od regularnych dotacji budżetowych, mających charakter bezpośrednich wydatków z budżetu, będzie beneficjentem częściowego zwolnienia z konieczności zakupu na aukcji uprawnień do emisji CO₂. Dokument resortu gospodarki przewiduje również pozyskanie środków na inwestycje z funduszy europejskich. Działania te mają doprowadzić do modernizacji sektora i poprawy jego efektywności. Realizacja polityki energetycznej pozwoli na zrównoważenie zapotrzebowania na energię elektryczną, które narasta szybko ze względu na rozwój gospodarczy kraju. Zapewnione zostaną niezbędne moce regulacyjne potrzebne, aby dostosować produkcję energii elektrycznej oraz ciepłej do zmieniającego się w znacznym stopniu dobowego zapotrzebowania.

Istotnym elementem bezpieczeństwa energetycznego jest rozwój infrastruktury przesyłowej rozproszonej, wykorzystującej lokalne źródła energii. Pozwala to na ograniczenie inwestycji sieciowych, w szczególności w systemy przesyłowe. Przewiduje się także rozwój ciepłownictwa rozproszonego wykorzystującego odnawialne źródła energii jako alternatywę dla nieefektywnej części ciepłownictwa sieciowego, jak również system zachęt dla rozwoju energetyki rozproszonej w postaci systemów wsparcia dla OZE, kogeneracji i poprawy efektywności energetycznej.

2. W jaki sposób po roku 2012 zakłady ciepłownicze na terenie kraju będą miały przydzielane uprawnienia do emisji CO₂?

Sektor ciepłowniczy może otrzymać darmowe uprawnienia na podobnych zasadach, jak sektory przemysłowe nie narażone na wyciek emisji CO₂, czyli maksymalnie 80% darmowych emisji uprawnień w 2013 r., maksymalnie 30% w 2020 r. i 0% w 2027 (spadek ilości darmowych uprawnień musi być stały przez cały okres). Przydział darmowych uprawnień odbywać się będzie na podstawie z góry ustalonych (*ex-ante*) wspólnotowych wskaźników. Zgodnie z art. 10a ust.5, emisje z produkcji ciepła stanowią część puli uprawnień dla przemysłu, jednakże przepis ten osobno nakazuje redukcję corocznej puli dla tego sektora o 1,74% (zgodnie z art. 9). Uprawnienia muszą być przydzielane z góry (pkt. 23 preambuły oraz art. 11 ust.1).

Wydaje się więc, iż niemożliwe jest przyznanie uprawnień w oparciu o rzeczywisty poziom produkcji (*ex-post*). Jediną elastyczność w kwestii korekty przydziałów *ex post* dają zapisy art. 10a ust. 18 i 19. Na ich mocy można cofnąć przydział tym instalacjom, które zaprzestały

produkcji oraz zmniejszyć przydział tym, które częściowo zaprzestały działalności bądź znacznie ograniczyły swoje moce produkcyjne.

3. Gdzie dokładnie zostało zawarte zapewnienie o wyłączeniu ciepłowni z handlu emisjami? Proszę o wskazanie źródła.

Zapis dotyczący możliwości wyłączenia ciepłowni z handlu emisjami znajduje się w tekście P6_TC1-COD(2008)0013 przyjętym w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 roku, w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych – 19 punkt preambuły, art. 1 ust 8, art. 10a ust 4 oraz art. 11. Warto mieć na uwadze, że dokument ten wymaga jeszcze akceptacji Rady UE, co ma nastąpić na szczycie 19-20 marca br.

4. Kto z Ministerstwa Środowiska uczestniczył w delegacji na szczyt Rady Europejskiej w grudniu 2008 r.?

Rada Europejska to spotkanie głów państw i szefów rządów. W obradach z reguły towarzyszą ww. szefom ministrowie spraw zagranicznych. Delegacji polskiej przewodniczył pan prezydent. W skład delegacji na posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 11-12 grudnia ubiegłego roku, weszli: prezydent, premier, minister spraw zagranicznych. W grupie doradców byli przedstawiciele resortów: gospodarki, finansów oraz Urzędu KIE, który zgodnie z decyzją RM od sierpnia 2008 r. przejął rolę koordynatora procesu negocjacyjnego. Zespół negocjacyjny w Brukseli wspierany był również merytorycznie przez pracowników Ministerstwa Środowiska, którzy pełnili dyżur w resorcie w czasie trwania negocjacji. Natomiast przedstawicielem resortu środowiska na miejscu był II sekretarz w sekcji środowiska w Stałym Przedstawicielstwie RP przy Unii Europejskiej.

Ad 5. Czy poinformowano o tym sukcesie Izbę Gospodarczą „Ciepłownie Polskie”?

Wyniki negocjacji grudniowej Rady Europejskiej były powszechnie dostępne zarówno w środkach masowego przekazu, jak i instytucjach zajmujących się tą tematyką, również rządowych. Dodatkowo pojawiało się szereg publikacji naukowych oraz ekspertyz przygotowanych przez niezależne instytucje finansowe i stowarzyszenia producentów różnych

branż. W czasie ponad rocznego procesu negocyjnego, organizowane były liczne spotkania uzgodnieniowe z przedstawicielami poszczególnych sektorów, przy opracowywaniu kolejnych wariantów negocyjnych. Sektory aktywnie zaangażowane w prace nad negocjacją pakietu energetyczno-klimatycznego utworzyły grupę lobbingową Green Effort Group, w skład której weszły 4 koncerny energetyczne i 14 innych organizacji i stowarzyszeń reprezentujących różne branże. Grupa aktywnie współpracowała z negocjatorami oraz organizowała własne spotkania z przedstawicielami Komisji Europejskiej, Prezydencji i Parlamentu Europejskiego. Ich aktywność była istotnym wsparciem dla postulowanych przez rząd polski rozwiązań i przyczyniła się do uzyskanych efektów negocyjnych. Z tych doświadczeń należy wyciągnąć wnioski i wykorzystać je w pracach nad innymi dokumentami legislacyjnymi UE, jak np. rewizja dyrektyw IPPC.

Z powierzeniem
Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
Bernarda Błaszczyk